

Idén is nagy siker a házasság hete

Hazánkban kilencedik alkalommal rendezik meg a házasság hetét a keresztény egyházak és civilszervezetek széles körű összefogásával. A már huszonegy országban jelen lévő mozgalom célja, hogy felhívja a figyelmet a házasság, a család értékeire, valamint segítséget nyújtson a házasságra készülőknek vagy a párkapcsolati problémákkal szembesülőknek. Az idén február 7. és 14. között zajló országos rendezvénysorozat házaspár arca Hegedűs Endre Kosuth- és Liszt-díjas zongoraművész és felesége, Hegedűs Katalin. A központilag szervezett programok fővédnöke Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége. ■ GÁL EFRAIM felvétele

Oratio œcumenica

[Lelkés:] Urunk, Istenünk, szerető menyeyi Atyánk! Te egykor harcba küldted értünk egyszülött Fiadat, aki ellenállt a kísértőnek, és engedelmes volt mindhalálig, hogy a bűn hatalmából megszabadítson minket. Nem arany vagy ezüst, hanem a Golgotán hullott drága vére volt váltásunk nagy ára. Óaltala, övele és öbenne mondjuk el imádságunkat.

[Lektor:] Úr Jézus Krisztus! Te vagy a mi legnagyobb Főpapunk, aki harcoltál és harcolsz üdvösségünkért, és egyetlen igaz közbenjáróként most is értünk esedezel az Atyánál. Áldj meg minket, hogy hitünk, reményünk és szeretetünk soha el ne fogyatkozzék. Add, hogy mindnyájan meglássuk keresztvedben a valódi békességre vezető utat! Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Úr Jézus Krisztus! Te harcoltál és harcolsz ma is minden emberért. Segítségedet kérjük a böjt idő kezdetén, hogy csak rád figyeljünk, és mindenkor szent igéből éljünk, amely a keresztben aratott győzelmedről tanúskodik mindnyájunk számára. Ne engedd, hogy a gonosz kísértése eltérítsen minket a te utadról! Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Úr Jézus Krisztus! Te harcoltál és harcolsz azokért is, akik még nem látták meg benned életük egyedüli Urát és igaz Megváltóját. Ruházd fel az igehirdetőket Szentlelked erejével, hogy evangéliumod hűséges követői legyenek mindenkor az emberek között! Add, hogy igéd által úgy ismerhessünk meg téged, ahogyan te is megismertél bennünket! Kérünk téged...

[Gyülekezet:] Urunk, hallgass meg minket!

[Lektor:] Úr Jézus Krisztus! Te harcoltál és harcolsz azokért is, akik gyaláznak és elutasítanak téged. Már keresztveden is ellenséged bocsánatáért könyörögtél. Bár nem érdemeljük meg, mégis arra kérünk, hogy öled magadhoz e tőled elfordult, beteg világot! Ámen.

A lehető legtöményebb Luther

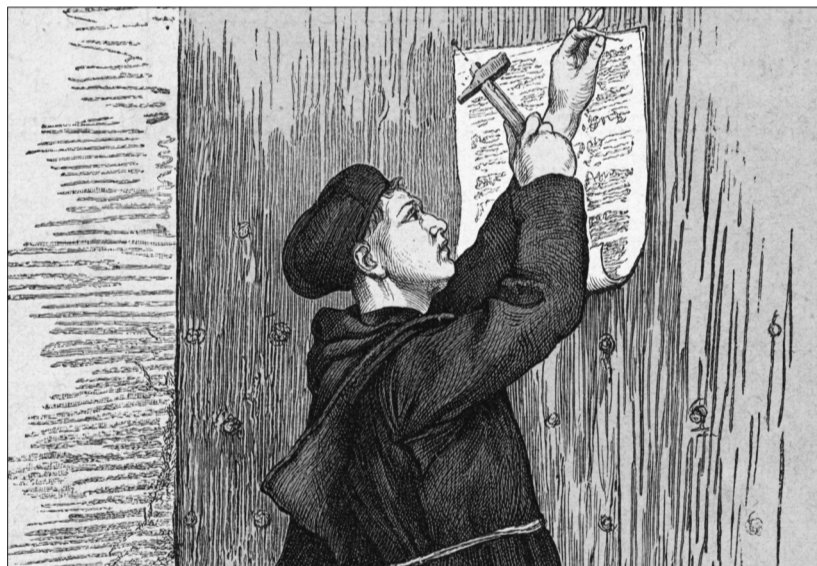
Tizedik alkalommal a reformátori örökség jegyében

Volt némi bizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy egészen pontosan hányadik Luther-konferenciát tartották január utolsó hétvégéjén Révfülöpön. Végül Hafenscher Károly, egyházunk zsinatának lelkes elnöke, egyben a Balaton-parti Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ vezetője úgy döntött, hogy a tizediket, s ebbe mindenki jó szíjjel belenyugodott. Annál is inkább, mert ez a körülmény a legkevésbé sem befolyásolta az esemény lényegét, hiszen a színvonalas, érdekes előadások és a baráti beszélgetések bőven kárpótolták a kezdeti bizonytalanságot.

A Luther-konferencia megálmodója, az első alkalom megszervezője, lebonyolítója és a következőkben állandó háziasszonya Isó Dorottya lelkesítő volt. Idén is ő köszöntötte a résztvevőket, majd áhítattal kezdődött az alkalom január 29-én, pénteken este.

Weltler Gábor lelkes szvenedélyes prédikációjában arról beszélt: mind többen nyilatkoznak úgy, hogy ők „a maguk módján vallásosak”. Ez egy kicsit olyan – magyarázta –, mint amikor a rest drukker nem megy ki a mérkőzésre, inkább otthon, a fotelben ülve, televízió nézi meg a közvetítést. Valami történik vele, de a lényegről, a közösségről, az együvé tartozás élményéről biztosan lemarad.

Nincs fotelkereszténység; vagy teljes szívvel, lélekkel hiszünk, vagy nincs az egésznek értelme – jelentette ki Weltler Gábor. Sok egyéb mellett arra is intett, hogy saját érdemeinket soha ne helyezzük Krisztus elé, és szüntelenül figyeljünk az evangéliumra, mert csak ez újíthatja meg személyes életünket és egyházunkat.

Hit és cselekedet

Dr. Reuss András professzor esti előadásában Luther Mártonnak a cselekedetéről vallott nézeteit vizsgálta. Már az elején leszögezte: félreérti a reformátor gondolatait és szándékait az, aki azt állítja, hogy Luther szerint nem szabad beszélni a jó cselekedetek-

ről. Cselekedetekre bárki képes, de csak azok a cselekedetek jók, amelyeket Isten parancsol. Tetteinket nem az emberek mérik meg, hanem Isten, akinek színe előtt mindannyian egyformán mezítelenül állunk – mondta az Evangélikus Hittudományi Egyetem professzor emeritusa.

Folytatás a 3. oldalon ►

A püspöki tanács útmutatása a liturgikus viseletek használatáról

Egyházunkban 2005 adventje óta van lehetőség a stóla használatára, az alba viselésére pedig a Liturgikus könyv bevezetése nyitott kaput. Sajnálattal tapasztaltuk, hogy a közelmúltban mégis több helyen támadt feszültség használatuk mikéjntje miatt, ezért szükségesnek látjuk az alábbi szempontok figyelembevételét.

A Magyarországi Evangélikus Egyházban hagyományos és minden gyülekezetünkben elfogadott liturgikus lelkészi viselet továbbra is a Luther-kabát Mózes-táblával.

A tíz éve felkínált új viseletek lehetőséget adnak liturgikus életünk színesítésére; erre az Ágostai hitvallás tesz

minket szabaddá, amely így tanít az egyházzal: „Az egyház valódi egységéhez elegendő egyetérteni az evangélium tanításában és a szentségek kiszolgáltatásában. De nem szükséges, hogy mindenütt hasonlóak legyenek az emberi hagyományok, vagyis az emberek által megállapított vallási szokások és szertartások...” (CA VII.)

Természetesen ez nem jelent változást egyházunknak az istentiszteletről, a lelkészi szolgálatról vallott teológiai felfogásában. A különböző hagyományokból levezetett liturgikus viseletek formái és tartalmi különbözőségeik ellenére sem állíthatók egymással szembe, nem lehet az egyiket a másiknál

fontosabbnak nevezni, mint ahogy e szempontból a bennük végzett evangélikus lelkészi szolgálatokat is egyenértékűnek kell tekinteni. Az elfogadottságukban lévő jelentős különbözőség miatt azonban a használatukra továbbra sem egyforma feltételek vonatkoznak.

Érvényben van a 2005-ös országos közgyűlés útmutatása. Gyülekezeteinkben a stóla, illetve az alba akkor használható, ha arról a lelkész(ek) és az illetékes presbitérium egyetértő döntést hoztak. Presbitériumainknak természetesen ezután is lehetőségük van e témában dönteni, illetve korábbi döntésükön változtatni. Az egyetértéshez kö-

tött döntés célja az, hogy liturgiai életünk gazdagítása lehetőleg ne okozzon feszültséget és megosztottságot.

Éppen ezért az egyetértés keresésére kérjük lelkészeinket vendégszolgálataik esetén is, mivel a gyülekezetek belső békéjének őrzése kiemelt felelősségünk. Kérjük és ajánljuk, hogy a vendég és a vendéglátó lelkészek – tekintettel a helyi közösségre – előzetesen egyeztessenek a liturgikus viseletről.

Fontosnak tartjuk továbbá a jelzett irányelvek alkalmazását az intézményekben szolgáló lelkészeknél is. Számukra is lehetőség van a stóla, illetve alba használatára, de esetükben is

szükséges az előzetes egyetértő támogatás döntés meghozatala. Intézményi lelkészeknél az adott intézmény igazgatótanácsa az illetékes.

Ökumenikus alkalmakon evangélikus identitásunk egyértelmű jelzéseként a Luther-kabát (adott esetben stóla) használatát javasoljuk.

Isten kegyelmébe és szeretetébe ajánljuk lelkészeink szolgálatát, gyülekezeteinket, intézményeinket és egész egyházunkat.

Erős vár a mi Istenünk!
GÁNC S PÉTER elnök-püspök
DR. FABINY TAMÁS püspök
SZEMEREI JÁNOS püspök
Budapest-Győr, 2016. február 1.

Szárnyas oltárok rejtelsei

Jankovics Marcell tartott előadást a BESZ-en

Minden nem rögzített székét összehordtunk a budavári evangélikus gyülekezet kápolnájába, de még ez is kevésnek bizonyult, így többen állva hallgatták végig a budavári evangélikus szabadegyetem (BESZ) legutóbbi, február 1-jei előadását. Jankovics Marcell rajzfilmrendező, kultúrtörténész a felvidéki szárnyas oltárokról beszélt, remek fényképekkel egészítve ki személyes élményekre alapuló beszámolóját.

Az este házigazdája, Fabiny Tamás püspök is egy szárnyas oltár bemutatásával kezdte bevezető áhitatát. Lucas Cranach, akit a reformáció festőjeként is emlegetnek, 1547-ben festette meg a wittenbergi városi templom szárnyas oltárát, amelynek felső képe az úrvacsorára egybegyűlt apostolok, illetve a gyermeket keresztelő Philipp Melancthon és Luther Márton is látható. Ám ezeknél is fontosabb üzenetet hordoz az oltár alsó képén, az úgynevezett predellán látható ábrázolás, amelyen a szászékről a város jeles polgárainak prédikáló reformátor látható, amint rámutat a megfeszített Krisztusra. A festő, miként Luther Márton egész teológiájában, a Megváltót helyezi a középpontba, azt sugallva, hogy a reformáció és a hit lényege a Krisztusra figyelés – mondta Fabiny Tamás püspök.

Sajnálatosan kevés hazánkfa utazik el Szlovákiába, a valaha volt Felvidék északi területeire, ahol a történelmi városok a mai napig őrzik a magyar gyökerű egyházi kultúra örökbecsű kincseit – kezdte előadását Jankovics Marcell. Lőcse, Kassa, Bártfa csodálatos templomai máig ámulatba ejtik a jámbor szemlélőket és a kultúrtörténészeket is, hiszen a belső tereket, szöszékeket, padokat és persze a szárnyas oltárokat készítő hajdani mesterek

keze munkája múlhatatlan értékeket teremtett.

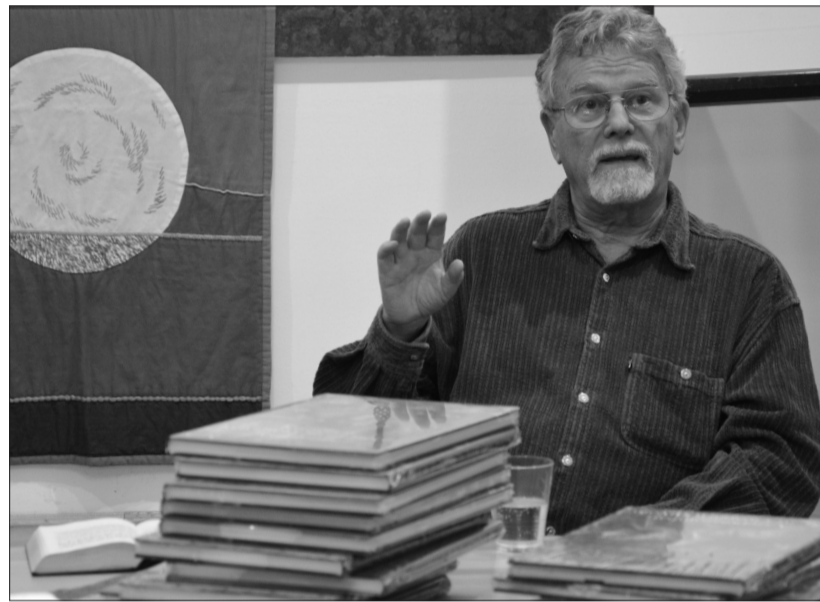
Az előadó az elmúlt évtizedben több, fényképekkel gazdagon illusztrált kötetben dolgozta fel a jelentősebb felvidéki templomok képzőművészeti alkotásait, különös tekintettel a szárnyas oltárookra. Jankovics Marcell a BESZ-en tartott előadását saját felvételeivel illusztrálta, s a remek képeket magyarázva kalauzolta a hallgatókat keresztül-kasul az európai kultúrhistoria elmúlt évszázadain.

A bártfai Szent Egyed-templom kincseit jó néhány vetített fotó magyarázatával mutatta be a hallgatóknak az előadó. Beszélt arról, hogy a város területének hajdani birtokbavételekor az ekhós szekerrel érkező telepések egy-egy jókora keresztet állítottak a földbe, s köréje gyűlve imádkoztak Istenhez, később pedig általában ezeknek a keresztnek a helyén épültek a templomok.

A bártfai templomot a világörökség részévé nyilvánították, s külön érdekesség, hogy a Felvidéken itt található a legtöbb szárnyas oltár. Jankovics Marcell megjegyezte: a vallásháborúk viszontagságai során sok szakrális képzőművészeti alkotást elpusztítottak, de az evangélikusok javára kell írni, hogy ők legfeljebb behajtották a számukra vállalhatatlan szárnyas ol-

tárokat, esetleg félretették őket, de kárt soha semmiben nem tettek.

A tündöklő szépségű, négyszárnyú bártfai Jézus születése oltár klasszikus bibliai történeteket dolgoz fel, különlegessége, hogy oromdíszében Szent László király szobra látható. Megfigyelhető a központi ábrázoláson – mondta Jankovics Marcell –, hogy a festő feltűnően magasra helyezte a kép horizontját, ami azt mutatja, hogy az alkotó nem az égre, hanem a

FOTÓ: BALICZA MÁTE

születő Megváltóval és Máriával kapcsolatos történetre koncentrált, vagyis – Lutherhez hasonlóan – Krisztust helyezi gondolkodásának középpontjába, és erre buzdítja a szemlélőt is.

Érdekességként említette meg az előadó, hogy a legtöbb felvidéki oltár képi világának van helyi kötődése. Jó példa erre, hogy a festő az egyik oltá-

ron a bibliai jelenet keretében szolgáló, pálmákkal és ciprusokkal díszített, Szentföldet idéző tájba belefestett egy tölgyerdőt is, amelyből szarvas kándikál elő. Ezzel a bájos trükkel próbálta közelebb vinni a látványt a jámbor felvidéki polgárokhoz – mondta Jankovics Marcell.

Ugyancsak a bártfai templomban látható a Szent Kereszt-oltár, amelyen – a fő téma mellett – az a négy öszö-

Legalább ennyire gazdag képzőművészeti alkotásokban a kassai dóm. Részben a messze földön és méltán híres tokaji bornak is köszönhető az, hogy a Sárospatakról észak, vagyis Kassa és a lengyelországi Krakkó felé vezető út mellett alakultak ki a legszebb, leggazdagabb polgárvárosok – mondta Jankovics Marcell. Annak idején a krakkói királyi megrendelőnek szállító tokaji zsidó kereskedők felpakolták szekereikre a boroshordókat, amelyekben a bor menet közben „magától érett” – ahogyan a lengyelek mondták: „szamo rodney”, azaz magától termő. A kassai oltár a magyaroknak olyannyira kedves Árpád-házi Szent Erzsébet történetét meséli el.

Sok egyéb érdekesség mellett beszélt az előadó a lőcsei templomban található faragott oltárról is, amely a világ legmagasabb szárnyas oltára, s a bibliai ábrázolások háttérében itt is felbukkan a jellegzetes, Lőcse környéki táj.

Jankovics Marcell lenyűgöző tárgyi tudásról tanúskodó előadásában még jó néhány felvidéki oltárról szólt, feltárta a műtárgyak szövevényes kultúrtörténeti vonatkozásait, s olyan összefüggésekre mutatott rá, amelyeket a laikus szemlélő magától aligha lenne képes felfedezni.

A BESZ következő alkalmán, március 7-én dr. Monok István Széchenyidíjas egyetemi tanár, irodalom- és művészettörténész hallgathatják meg az érdeklődők. Az előadás címe: *Luther vagy Melancthon? – A magyarországi reformáció hagyományai.*

■ ILLISZ L. LÁSZLÓ

Baptista–evangélikus egyházvezetői találkozó

A Magyarországi Evangélikus Egyház és a Magyarországi Baptista Egyház vezetői félfelente találkoznak, hogy megosszák egymással az aktuális feladatokat, örömeiket és gondokat. Ezúttal Gáncs Péter elnök-püspök és Krámer György országos irodaigazgató (balra) fogadta Papp Jánost, a Magyarországi Baptista Egyház elnökét és Mészáros Kornél főtitkárát. A megbeszélésen áttekintették az intézményátvételek tapasztalatait, a hitoktatás, a gyülekezetplántálás, a missziói és a médiaszolgálat időszerű kérdéseit, valamint az ökumenikus együttműködés lehetőségeit. A tervek szerint a következő kétoldalú találkozóra összejár majd sor a baptista egyház központjában. ■ KISS TAMÁS felvétele

Ünnepi vesperást tartottak a Fővárosi Protestáns Kántorátus fennállásának 20. évfordulóján

A Fővárosi Protestáns Kántorátus hatvanad vasárnap estjén ünnepelte fennállásának huszadik évfordulóját a budapest-kelenföldi evangélikus templomban. Az ünnepi vesperásra a mai tagság mellé több mint harminc régi énekes jött el, s együtt szolgálhattak gregorián énekkel és többszólamú motettákkal. Az istentisztelet liturgusa és igehirdetője Gáncs Tamás lelkész volt.

A kántorátus a munkaév minden vasárnapján, 18 órakor zsolnározó istentiszteletet tart. Az óprotestáns ma-

gyar nyelvű liturgikus énekekkel, többszólamú genfi zsolnárral, korálokkal díszített istentiszteleten az igehirdetés mellett a közös imádságon van a legnagyobb hangsúly. Az egyházi év ünnepeire szerinti motetták is díszítik a vesperások alkalmait.

A kántorátust Dobszay László, a Zeneakadémia professzora áldotta meg 1996-ban, alapítói református részről Bódiss Tamás és az együttes mai vezetője, az evangélikus Bence Gábor voltak.

► Forrás: *Evangélikus.hu*

„Együtt szeretnénk a mennybe jutni”

Fabiny Tamás püspök évekel ezelőtt meghirdette a „beszélgető egyház” vizíóját. A szándék csak részben valósult meg. A beszélgetés műfaja működik, de nem mindig nyíltan, szeretetben. Ezen próbáltunk segíteni dr. Hafenscher Károlyval, egyházunk zsinatának lelkes elnökével együtt, amikor *Szín-gazdag lutheránus egyház – az egy Krisztus hatalma alatt* címmel beszélgetőforumot tartottunk január 27–28-án Révfülpön, az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban.

Mintegy negyven – nagyjából – lelkesztől szöszékeztünk meg a különböző irányzatok képviselői közül. Huszonnyolcan el is tudtak jönni.

Idézet a meghívólevélből: „Régóta szükségét érezzük egy nagy beszélgetésnek, hiszen mindannyian – talán más tradícióból indulva, más vérmérséklettel, más stílusban, de – ugyanolyan nagy elkötelezettséggel, szívünk minden igyekezetével ugyanazt az Urat szeretnénk szöszékelni. Mégis azt tapasztaljuk, hogy a felszín alatt vannak feszültségek, tisztázatlan indulatok,

ki nem mondott fájdalmak egyházunk szöszékeztetői között. S ennek sajátos jelét éltük át a zsinat munkájában, amikor missziói küldetésünk kapcsán kezdünk el dolgozni. Örülünk, hogy sok félreértést már sikerült tisztázni, s közös ügyünk érdekében alázattal próbáltuk egymást megérteni, hordozni. Mégis elkerülhetetlen az, hogy szánjunk egy kis időt arra – a napi munkától elvonulva, más kötelezettségeinket félretéve, »szent telefonjainkat« kikapcsolva –, hogy érdemben tudjunk alapvető dolgokat tisztázni, szöszé-

tünk mércéit az ige fényében közösen beállítani, a félreértéseket tisztázni és az elválasztó falakat lebontani.”

Első körben a meghívásos módszert választottuk, hogy valóban tudjunk beszélgetni. A témákat illetően nem volt tabu. Bármit érinthettünk, előhozhattunk. A hangsúly a találkozót is inspiráló misszió ügyén volt, amely összefügg az egyház egészének kérdésével is.

A ciklus felénél tartó zsinat is célul tűzte ki az egyház missziójának megújítását. A jó szándék ellenére is sok feszültség, félreértés adódott. Közös a cél, de a különböző testületek másképpen látják a helyzetet és a megoldásokat. Talán a legnagyobb feszültség abból adódott, hogy az országos iroda gyűlekezeti és missziói osztályának felállításába nem vonták be az illetékes országos bizottságot, illetve a különbö-

ző irányzatok néha egymást kiszorítva képzelik el aktivitásukat.

Több fajsúlyos téma is előkerült, mint például az intézmények hatékonysága a gyülekezet szempontjából, a misszió és a diakónia összefüggése, a teológiai, kegyességi minimális közös nevező ügye, a hermeneutika, írásmagyarázat, bibliakritika nagy témái, a püspökök tiszta tanítás feletti örködése.

„Túl rövid az élet ahhoz, hogy rossz bort igyunk” – hangzott el az ismert szállóige. Elkerülhetetlen a nyílt, becsületes, őszinte, jó szándékú beszélgetés, de ha szükséges a vita, nem szabad elfelejteni, hogy a sztereotípiák, előítéletek, felszínes, szeretetlen kritikák csak rombolni tudnak. A jó bort megkaptuk az úrvacsorában is. Nincs annál hatékonyabb, drágább ajándék. Abból egy csepp többet ér, mint sok okoskodás, disputa.

A találkozók második napján született ez a néhány gondolat: „A felülről kapott békeességből munkálkodva azon fáradozunk, hogy az egyház egységét helyreállítsuk és erősítsük. Tisztában vagyunk azzal, hogy a mi egyházunkban is sok a feszültség. Elmentétek hiteltelenítik, törések, sőt szakadások gyengítik szöszékeztetésünket, nem egy esetben botránkoztatják meg az egyházat és a világot. Bűnbánattal valljuk, hogy sokat véteztünk egymás ellen, egyházunk ellen, de mindenképp az egyház Ura ellen. Egymás felé is bocsánatkéréssel és megbocsátó szeretettel fordulunk. Luther szavaival vallva: együtt szeretnénk a mennybe jutni.”

Illúziók nélkül, de a találkozás és beszélgetés sikerével távozunk. Folytatás, remélem, következik.

■ SZEVERÉNYI JÁNOS

Az otthon itt van

Beszámoló a 7. KÖSZI Téli berek táborról

„Itthon otthon” volt a mottója a Keresztény Önkéntesek Szövetsége az Ifjúságért és a Gyermekéért Egyesület (KÖSZI) idei Téli berek értékkeső táborának. A Csobánkai Közép-európai Cserkészparkban több mint negyven résztvevő tanulmányozta február 4–7. között Frenyó Zsófia vezetésével, mit is jelent a mottóul választott kifejezés.

Amikor azt halljuk, téli tábor, általában a sielés, havas tájak és havas napok jutnak az ember eszébe. Ehhez képest február eleje már tavaszi fényekkel köszöntötte a Téli berek tábor résztvevőit, s bár nem kimondottan téli hangulatban telt február első hétvégéje, ezt Csobánkán senki sem bánta.

Csütörtökön kora este *Solymár Péter* evangélikus lelkész nyitóáhitával vette kezdetét az értékkeső tábor, melybe tíz-tizenhat éves gyere-

A csütörtöki *Jégtörő est* alkalmával a gyerekek különböző feladatokon keresztül ismerték meg egymás nevét, lakóhelyét és kedvenc dolgait, hogy az előttük álló napokon könnyen dolgozhassanak együtt. A másnapi *Magyarország, szeretlek* című vetélkedőben már két csapatban választottak a magyar történelemmel, sportokkal, dalokkal és találmányokkal kapcsolatos kérdésekre. A jó hangulat garantált volt, a játékosok pedig vidáman teljesítettek minden kihívást. A szombati,

igazán. Ezekon őszintén beszélgettek csoportvezetőikkel a helyekről, ahol otthon érzik magukat; az emberekről, akikkel otthonosan mozognak; és valójában mindenről, ami ezekkel kapcsolatban szóba került. A kiscsoportok tagjai lassan megnyiták, és egyre bátrabban választottak a felmerülő kérdésekre, ami a tábor szervezőknek is tanulságos volt, hiszen mindenkinek hasznos lehet néha, ha egy gyermek szemével vizsgál komoly kérdéseket.

A délutánokat kirándulás, társasjátékok és mézeskalácsütés színesítette, de minden mozzanat segített bemutatni olyan magyar eseményeket, eredményeket és pillanatokat, melyek méltán adnak okot a büszkeségre, és amelyek megismerése segít abban, hogy itthon otthon érezze magát az ember. De mi történik akkor, ha valaki épp olyan életszakaszban jár, amikor nem érzi magát otthonosan sehol? Erre az áhítatok adtak választ, a tábor programjának egészén átívelő 48. zsoltár alapján. Ennek segítségével a táborozók megismerhették, milyen Isten városa, milyen az az otthon, amelyet ő készít elő tanítványainak. A zsvajjal teli napokon kis sziget volt minden áhítat, amikor mindenkinek lehetősége nyílt elcsöndesedni és befelé figyelni.

Ez a négy nap – rengeteg vidám perccel – lehetőséget adott átgondolni, milyen az az otthon, amelyről oly sok helyen esik szó. A részt vevő gyerekek és fiatalok számára világossá vált, hogy hiába jelent sokat egy íz, egy szín, egy szoba vagy egy plüssmackó, az otthon ennél sokkal több: minden, amit magával vihet az ember, ha útnak indul, hiszen a valódi otthon voltaképp a szívekben kezd el felépülni.

■ FARKAS ZSUSZANNA

FOTO: KEVEHÁZI D. SAMUEL

keket és fiatalokat vártak a szervezők. Négy nap állt a kis csapat tagjainak rendelkezésére, hogy megfogalmazhassák, mit is jelent számukra az otthon, a haza, a honvágy vagy éppen maga a hazatalálás. Ezzel a különösen izgalmas témával foglalkoztak az áhítatok, az éneklés, a kupaktanácsok és a játékok során is, hogy mindenki átérthesse az otthon fontosságát.

HungaroRing elnevezésű programon már négy csapatban jártak állomásról állomásra a fiatalok, hogy képekről ismerjenek fel tájakat, kitalálják versek címét, beazonosítsanak ételeket, vagy elmutogassanak sikersportokat.

A játékokon keresztül valóban összecsiszolódott a gyerekek, ami a délelőtti áhítatokat követő beszélgetéseken, a kupaktanácsokon érződött

A lehető legtöményebb Luther

► Folytatás az 1. oldalról
Emlékvévre készülve

A konferencia délelőtti programjainak nyitányaként a házigazda, *Hafenscher Károly* beszélt a reformáció kezdete öt-századik évfordulójának alkalmából rendezendő emlékvé előkészületeiről. A Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinatának lelkészi elnöke a kormány Reformáció Emlékbizottságának munkáját is irányítja; ebben a minőségében elmondta, hogy már az idei október 31-e is okot ad az ünnepelésre szerte a világon, így Magyarországon is.

Előrehaladott tárgyalások folynak arról, hogy a közmédia ezen a napon nyolcórás műsorfolyammal indítsa el az emlékvévet. 2017. január 6-án a budapesti Művészetek Palotájából adnak tudósítást az emlékvé hivatalos megnyitójáról, október 31-én pedig a Papp László Budapest Sportarénába tervezett záróünnepségről.

Ugyancsak a közszolgálati médiával való együttműködés keretében – reményeink és az ügyben érintett döntéshozók ígérete szerint – már 2016 őszétől olyan műsorok bukkannak fel, amelyek 2017 végéig rendszeresen mutatják majd be a reformáció értékeit.

A tervezett műsorok felelevenítik, hogy a kereszténység megújulása miként befolyásolta az európai történelem menetét, miként gazdagította a kontinens s különösen a Kárpát-medence kultúráját, és arra is rámutatnak majd, hogy a reformáció eszközeire

hogy gazdagítja a ma emberének mindennapi életét.

Az emlékvévre készülve érezhetően megélné a katolikus és református testvéreinkkel folytatott párbeszéd, amely – az egyes felekezetek értékeinek megtartása mellett – elvezethet oda, hogy a nézetkülönbségek hangoztatása helyett inkább azt keressük, ami minket, Krisztusban hívőket összeköt – mondta *Hafenscher Károly*. A miniszteri biztos felhívta a figyelmet arra is, hogy a gyülekezeteken áll, mennyire tudják megtölteni tartalommal az emlékvévet, mert hiába szervezi a bizottság konferenciák, kiállítások és megemlékezések sorát, ha a protestáns hívek nem tudják egymásnak és a társadalom egészének kisugározni a reformációból fakadó értékeket.

Mártonok szellemisége

A „martinológia” titokzatos tudományába igyekezett bevezetni hallgatóit *dr. Ittész Gábor* egyetemi docens (Semmelweis Egyetem). Beszélt az egykori Savaria római város – Szombathely elődje – nagy szülöttéről, Szent Mártonról, elmesélte az Európaszerte méltán tisztelt férfiú életét és nemes cselekedeteit, de hosszan beszélt a mi wittenbergi Mártonunkról is, aki legalább annyi értékkel ajándékozta meg a világot, mint a tours-i püspöki kinevezés elől libaóiba bújó, egykori Márton.

Ittész Gábor előadásából kiderült, hogy Luther műveiben, ha nem is markánsan, de visszatérően jelen van Szent Márton szellemisége, akit a reformátor példás kereszténynek tartott, türelmes, szent életű püspöknek, ugyanakkor bíralt is a hatalomhoz fűződő viszonya miatt.

A reformátor munkásságának talán legfontosabb részével, igehirdetői tevékenységével foglalkozott előadásában *dr. Fabiny Tibor*, a Károli Gáspár Református Egyetem professzora. Emlekeztetett arra, hogy a hit hallásból ered, vagyis a szóbeliség mindig is döntő szerepet játszott Isten igéjének terjedésében-terjesztésében. Jézusnak egyetlen általa leírt sora sem maradt ránk, személye mégis máig alapvetően határozza meg az emberiség jelenős hányadának életét.

HIRDETÉSEK

Az EKME közgyűlése. Az Evangélikus Külmisziói Egyesület szeretettel hív minden érdeklődőt tisztújító közgyűléssel egybekötött külmisziói csendesnapjára. Időpont: február 20., szombat, 10–15 óra. Helyszín: 1052 Budapest, Deák tér 4., emeleti gyülekezeti terem.

Felhívás. A Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerületének püspökhelyettesi tisztsége 2015. november 27-én megüresedett. A Déli Egyházkerület ezért a választásokról és szavazásokról szóló 2005. évi VII. törvény 19. § (1) bekezdése értelmében jelölési eljárást indít. Az ajánlások beérkezésének határpontja 2016. február 20. napjára teszi. Ajánlások postai úton a 1088 Budapest, Puskin u. 8. szám alá, elektronikus úton a püspöki hivatalba (south.district@lutheran.hu) és a Déli Egyházkerület jelölőbizottsági elnökéhez, a SzarazC@yahoo.com címre küldhetők. Az elektronikus ajánlások beérkezésének határideje 2016. február 20., 22 óra.

Püspökhelyettes lehet a 2005. évi IV. törvény 95. § (1) bekezdése szerint az egyházkerület lelkészei közül választott lelkész. A Déli Egyházkerület elsősorban a kerület területén működő és legalább 15 éves szolgálati jogviszonnyal rendelkező lelkészek jelölését várja, a szolgálati hely és idő megjelölésével. *A Déli Evangélikus Egyházkerület jelölőbizottsága*

Asztali beszélgetés az irodalmi múzeumban. Az Asztali Beszélgetések Kulturális Alapítvány a Petőfi Irodalmi Múzeummal együttműködve szeretettel várja az érdeklődőket következő disputájára a Petőfi Irodalmi Múzeumba (Budapest V. ker., Károlyi u. 16.). Időpontja: február 25. (csütörtök), 18 óra. Disputapartnerek: *Vizi E. Szilveszter*, a Magyar Tudományos Akadémia Rendes tagja, korábbi elnöke, a Magyarország Barátai Alapítvány elnöke és *Szabó Lajos* lelkész, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora. Moderátor: *Galambos Ádám* evangélikus teológus. Téma: Barátai vagyunk-e Magyarországnak? A rendezvényre a belépő felnőtteknek 600 Ft, diákoknak, nyugdíjasoknak 300 Ft. (A belépő megvásárlói a Petőfi Irodalmi Múzeumot támogatják.) A beszélgetés élőben követhető a Pim.hu oldalon is.

Meghívó a magyarországi evangélikus gimnáziumok hetedik népművészeti találkozójára. A Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium és a Martin György Kulturális Egyesület immár hetedik alkalommal rendezi meg a MEGINT-et február 26–27-én. Találkozóknra vendégül várjuk – az evangélikus diákok és tanáraik bemutatkozó műsorai mellett – *Kunkovác László* néprajzkutatót, aki a pástorkultúráról tart előadást, és a fiatal zeneakadémistákból alakult, a népzene autentikus alapokon, de újszerű felfogással játszó Góbé zenekart. Február 26-án, a MEGINT történetében először, népdalverseny rendezünk. Minden érdeklődőt szeretettel várunk rendezvényünkre!

50 ÉVE HARANGÖNTÉS
ÓRBOTTYÁNBAN
GOMBOS MIKLÓS
aranykoszorús
harangöntőmester

Kiváló magyar szakemberek által készített, külföldön is elismert magyar termékeket gyártunk (harangjátékokat is) a harangokkal kapcsolatos bármely munkához.

harangontes.hu – harangontode.hu

Levél cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 121.
Mobil: 30/948-9575, fax: 28/361-770.
E-mail: gombosmi@harangontes.hu.

59 éves budapesti férfi, betegápoló, megismerkedne hívó, budapesti, hasonló korú hölgygel, komoly szándékkal. Tel.: +36-30/951-4048.

**FIZESSEN ELŐ
LAPUNKRA!**

■ ILLISZ L. LÁSZLÓ
Evangélikus.hu

Böjt 1. vasárnapja – *Invocavit* (Zsid 4,14–16)

Az igaz hitet kívánom

A VASÁRNAP IGÉJE

Néhányan arról beszélgettek egy alkalommal, hogy a keresztyénség mennyire életmódvallás. Míg a zsidóság meghatározza az ünnepek, az étkezések rendjét, az imádkozás óráját, míg az izlám vallás „öt oszlopa” életformát is jelent, addig a keresztyénség – s az evangélikus hit különösen is – a külsőségek helyett a hitre, a belső meggyőződésre teszi a hangsúlyt. De ha a külsőt elhanyagoljuk, gyakran a belső rend is elvész, elszűrül. Ha ma megkérdeznél tőlünk valakit, mit is jelent evangélikusnak lenni, tudnánk-e öt rövid mondatban („öt oszlop”), tíz irányadó szóban (*Tízparancsolat*) válaszolni?

„**Úr Jézus, hozzád kiáltok...**” Böjt első vasárnapján a 75. éneket, Johann Agriola imádságát énekeljük. Johann Agriola Luther munkatársa, az evangélium elkötelezett hirdetője volt. Lutherral való barátsága éppen azon tört meg, hogy Agriola szerint a keresztyén embert helyes életvezetésre nem a törvény, hanem az evangélium tanítja. Ezt a vitát azért említem, mert jelzi, mennyire fontos a személyes hit, az élő kapcsolat az Úr Jézussal. Amikor a *Zsidókhöz írt levél* második vagy harmadik generációs szerzője arról ír: „*Járuljunk bizalommal a kegyelem trónusához*”, akkor erről a személyes kapcsolatból született nyíltságról, őszinteségről beszél. Az igaz hitet kívánom – amely révén nem csupán életmóddá, hanem életem alkotó elemévé lesz a hit.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerombolja.” (1Jn 3,8b)

Böjt első hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéi az Úr Jézust mint a sátán legyőzőjét állítják elénk, aki halálra adta magát értünk, hogy el ne vesszünk bűneinkben, hanem elnyerjük az örök életet! „*Jézus is megkísértett és szenvedett, ezért segíthet azokon, akik megkísértenek.*” (Zsid 2,18; LK) Böjt kapujában fohászokdjunk: *Invocavit!* „*Ha kiált hozzám, meghallgatom...*” (Zsolt 91,15) „*Menedémem vagy és várom, én Istenem, benned bízom.*” (GyLK 729) Miután megkeresztelkedett, „*elvitte Jézus a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög. Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett.*” A kísértő háromszor is próbálkozott: „*Ha Isten Fia vagy...!*” De Jézus Isten igéjével felelt: „*Meg van írva...*” Utoljára ezt mondta neki: „*Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: »Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!« Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.*” (Mt 4,1–11) Dr. Luther így oktat: „*Két fegyverünk van, amellyel reszketve fut az ördög: az ige és imádság!* E kettő közül az egyik mindig útban legyen, hogy meg ne szakadjon a beszélgetés Isten és ember között!” „*Mivel tehát nagy főpapunk van [...], aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, de nem vétkezett. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.*” (Zsid 4,14–16) Pál az evangélium ügyéért való könyörgésre buzdít: „*... hogy terjedjen az Úr igéje. [...]* *De hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.*” (2Thessz 3,13) A sátán által Isten előtt megrágalmazott, feddhetetlen és hűséges Jób a bajában is istenfélő maradt! És amikor minden vagyonát s valamennyi gyermekét elveszítette, leborulva ezt mondta: „*Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úr neve!*” (Jób 1,21) S Pál a pusztai vándorlás eseményeit intő példaként hozza elénk figyelmeztetésül: „*Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!*” Egyben így bátorít: „*Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt...*” (1Kor 10,12.13) Ez Jakab böjti buzdítása: „*Engedelmeskedjétek azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek. Közeledjétek Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok. [...]* *Alázatok meg magatokat az Úr előtt, és ő felmagasztal titeket.*” (Jak 4,7.8.10) Van rá hatalmas irgalmas és hű főpapunknak, hogy halála által megsemmisítse „*az ördögöt, és megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt egész életükben rabok voltak.*” Jézus hasonlóvá lett mihozánk „*az Isten előtti szolgálatban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.*” (Zsid 2,14.15.17) S Pál int: a kegyelem állapotában ne a bűnnek, hanem az igazságnak szolgáljunk; és „*álljatok Isten szolgálatába, mint akik a halálból életre keltek. [...]* *Miután tehát megszabadultok a bűntől, az igazság szolgálóivá lettetek.*” (Róm 6,13.18)

dennap megkérdőjelezi azt, hogy Istenhez tartozom.

A kísértés mindennap elér. S ahogy Jézus is Isten igéjével válaszolt a sátánnak, úgy tartson meg engem is Jézus, aki által Isten gyermeke vagyok, aki elválaszthatatlanul Istenhez kötött, aki bűneimmel és gyengeségemmel együtt belekapcsolt az élet vérkeringésébe, mert „*hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben.*”

„**Tudom, nem hagysz elveszнем**” (14. vers). Vajon a keresztyénség életmódvallás-e? Mi is az a hitvallás, amelyhez ragaszkodnunk kell? Bizonyosan több mint életforma. Több annál, hogy tíz igével meg lehetne mutatni, és tovább lehetne adni. Nem mennyiségében, hanem minőségében több. A hitvallás: Jézus az Isten Fia, aki egeken átható, nagy főpap. A hitvallás: hogy a megfeszített Jézus kétszer is áttörte az eget. Fentről leszállt, amikor emberré lett. És letről felhatolt az égbe, amikor a sírból kiszállt, a halálból feltámadt, és Isten jobbára ült. Ez a hitvallás: Krisztus, aki átható az egeken, aki minden elválasztófalat ledöntött, hogy minket eggyé tegyen – nemcsak egymással, hanem – az Atyával. Ahogyan ő egy vele.

S aki áttörte az eget, annak átjárása van ég és föld között. Igazság és szegény között. Közelség és idegenség között. Élet és halál között. Nem tudom, hogy a keresztyénség életmódvallás-e. Azt tudom, hogy Jézus, aki átható az egeken, mindenkor jelen van az életben.

■ BENCZE ANDRÁS

Imádkozunk! Úr Jézus Krisztus! Áldalak téged, aki legyőztél minden kísértést, aki ismered kísértéseinket, aki megtartasz a kísértések között – egész életemmel és halállal hadd áldalak téged! Ámen.

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róm 5,8)

Böjt második hetében az *Útmutató* reggeli és heti igéiben Jézus mint az Úr Szolgája áll eléntünk, aki szeretett minket, s vére által megszabadított bűneinktől. Az „*Urísten Fia szolgálai formát vett fel, és emberekhez lett hasonlóvá, megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig*” (Fil 2,7.8; LK), ezért kérhetjük, „*emlékezzél meg Uram a te irgalmasságodról és a te jóvoltodról, melyek öröktől fogva vannak?*” (GyLK 686.5) Isten egyszülött Fia magáról mondta a következő példázatot. A gonosz szőlőmunkások „*ezt mondták egymás között: Ez az örökös, gyertek, öljük meg, és miénk lesz az örökség!* Megragadták, megölték őt, és kidobták a szőlőn kívülre.” (Mk 12,7–8) Ám az Úr Szolgája – a halálból való feltámadás csodája által – a benne hívők életének sarokkövévé vált (lásd Zsolt 118,22–23)! Pál ezért hirdetheti: a megigazulás megbékélés Istennel, s Fia által „*járulhatunk hitben ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és [...]* *mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk ígért Szentlélek által.*” (Róm 5,2.5) A kereszten lett nyilvánvalóvá ez a szeretet, s heti igénk alapján ezért írhatja Luther: „*Az Úr Jézus tehát egyrészt a világ legnagyobb és egyetlen «bűnöse», mert hiszen mindnyájunk bűne rajta van, másrészt pedig az egyetlen igaz és szent, mert hiszen senki sem lehet Isten előtt igaz és szent, hanem csak őálta.*” S ezért kérhetjük: *Reminisce. Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak.*” (Zsolt 25,6) József történetében több esemény is az Úr szenvedő Szolgájára utal: őt is megfosztották ruhájától, pénzért eladták. Jákób ezt bírta a fiára: „*Eredj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj!*” Miként később a gonosz szőlőművesek, a testvérek is „*megegyeztek egymás között abban, hogy megölik*” Józsefet. Jákób a véres ruha láttán beteltnak hitte, „*és sokáig gyászolta a fiát.*” (1Móz 37,14.18.34) Betegségében is istenfélő maradt, noha „*a Sátán [...]* *megverte Jóbort rosszindulatú fekélyekkel tetőtől talpig.*” Ő a hamuban ülve ezt mondta: „*Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.*” (Jób 2,7.10) Jézus bátorítja mindenkor követőt: „*A világon nyomorúságok van, de biztatok: én legyőztem a világot.*” (Jn 16,33) János Jézus parancsolatainak a megtartására buzdít: ő a pártfogónk, „*ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért [...]* *Aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk.*” (1Jn 2,2.5) Pál kér e böjtben: „*Önmagatokat tegyétek próbára, hogy hitben jártok-e!* *Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokat, hogy Jézus Krisztus bennetek van?*” (2Kor 13,5) Ő tudja, „*hogy az ember nem a törvény cselekedetei alapján igazul meg, hanem a Krisztus Jézusba vetett hit által.*”

■ GARAI ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (február 14.)

Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnek? Zsolt 27,1b (Fil 4,13; Mt 4,1–11; Zsid 4,14–16; Zsolt 91) Magával ragadó a zsolttáros határozottsága. Bár a mondat végén kérdőjel van, valójában ez egy szilárd kijelentés. Annyi minden miatt tudunk aggodni, annyi mindentől képesek vagyunk rettegni, aztán megremeg a lábunk, a hangunk, és elkezdünk süllyedni. Pont úgy, mint Péter, amikor az erős szélre figyelt. Jézus az akkori – és a mai – kicsinyhitű tanítványt is kiemeli a habok közül. Nem kell hát rettegünk. Jézus szeretete képes legyőzni még a bennünk lévő félelmet is. Egy afrikai mondás úgy tartja: fordulj a fény felé, és a hátad mögé kerülnek az árnyak.

Hétfő (február 15.)

Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is. 1Kor 10,13 (Jób 2,10b; 2Thessz 3,1–5; Mk 11,1–11) Ez az ige egyszerre megrémiszt és megnyugtat. Megrémiszt, mert ha nem engedi az Úr, hogy erőmön felüli kísértésben legyen részem, akkor ez azt jelenti, hogy minden kísértésnek ellen tudnék állni, de látom, nem ez a helyzet. Másrésztől megnyugtat, mert ha elestem is, az Istennek arra is van terve, hogy miként állítson újra talpra, és erősítsen meg.

Kedd (február 16.)

Örök szövetséget kötök veletek. Ézs 55,3b (1Kor 11,25; Jób 1,1–22; Mk 11,12–25) Ízlelgetem ezt a szót: „örök”, de újra és újra szembesülök azzal, hogy nem tudom felfogni. A végtelen Isten belép a véges ember életébe, és valami olyat ad, amit nem koptat el az idő, amiben életünk minden pillanatában biztosak lehetünk. Szeretetet, életet, biztonságot, reményt és békét ad, amikor Krisztussal ajándékozta meg a világot. A mindenható Isten ilyen szövetséget köt velünk. Ez a megváltó Szeretet szövetsége. Azt hihetnénk, hogy semmink sincs, de rádöbbenhetünk: mindenünk van, ha elfogadjuk, amivel és Akivel Isten megajándékoz.

Szerda (február 17.)

Élt ott egy Zákéus nevű gazdag ember, aki fővámszedő volt. Szerette volna látni, hogy ki az a Jézus. Lk 19,2–3 (2Krn 30,18–19; 1Kor 10,9–13; Mk 11,27–33) Zákéus csaló, kapzsi alak, aki sok pénzt zsarolt ki az emberektől, de még az ő személyiségében is van olyan vonás, amelyen keresztül Isten el tudja őt érni, meg tudja őt szólítani. Zákéus kíváncsi. Szeretné látni, hallani, megérteni Jézust, ezért mászik föl a fügefára. Jézus meglátja, megszólítja, és a találkozás átforgalmazza ezt a jerikói fővámszedőt. Fantasztikus, hogy Isten még az emberben megbúvó kíváncsiságot is fel tudja használni, hogy megmentsen egy életet.

Csütörtök (február 18.)

Beszéljétek el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek! Zsolt 96,3 (ApCsel 14,27; Jak 4,1–10; Mk 12,1–12) Szeretem a bibliaórákat. Minden héten egy-egy újabb igéről beszélgetünk. Elmondja mindenki, hogy mit üzen számára az a néhány sor vagy éppen hosszabb szakasz. Ahogy belemegedünk a beszélgetésbe, egyre több minden kerül a felszínre: öröme, kudarcok, felismerések, csalódások. Őszinte hétköznapi vallomások ezek. A töredékes emberi szavakon keresztül mindig megcsillan valami, ami Isten jelenlétét jelzi. Jó erre újra és újra rácsodálkozni.

Péntek (február 19.)

Jézus mondja: Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg. Mt 25,40 (Zsolt 68,6–7; Zsid 2,11–18; Mk 12,13–17) Lev Tolsztoj népmese-feldolgozásában Panov apó, az öreg suszter azt az üzenetet kapja, hogy Jézus karácsonykor meglátogatja őt. Az apó egész nap izgatottan várakozik, de Jézus csak nem jön. A nap folyamán találkozik egy didergő utcaseprővel: felmelegíti egy csésze kávéval. Betoppant hozzá egy anya a gyerekekkel, nekik ételt és kiscipőt ad. Az utcán bebotlik egy koldusba, őt egy kis pénzzel ajándékozta meg. Este szomorúan állapítja meg, hogy mégsem találkozott Jézussal. Majd hangot hall: „Éheztem, és ennem adtál, szomjaztam, és innom adtál, jövevény voltam, és befogadtál. Miközben ezeken az embereken segítettél – velem tetted azt?”

Szombat (február 20.)

Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz. Józ 1,9b (2Timi,7; Róm 6,12–18; Mk 12,18–27) Őt hónapos pici fiunktól sokat tanulok. Látom rajta, mennyire igényli, hogy vele legyen. A szülők jelenléte egyet jelent számára a biztonsággal. Ha éjszaka felébred, és nem lát bennünket, hatalmas sírásban tör ki, de amikor felvesszük, rögtön megnyugszik. Mi, felnőttek is hasonlóan működünk. Szükségünk van arra, hogy érzékeljük Isten jelenlétét életünkben. Ha ezt megtapasztaljuk, érezzük, biztonságban vagyunk. Jézus a mennybemenetele előtti utolsó szavaiban erről a biztonságot adó jelenlétről szólt, amikor ezt mondta: „*Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” (Mt 28,20)

■ KOVÁCS ÁRON

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evélet@lutheran.hu. • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu. • Hirdetésfelvétel: hirdetes@evélet.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu. • Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519. Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA Mária (maria.balla@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518. Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: +36-80/444-444 és a Luther Kiadónál. • INDEX 25 211, ISSN 0133-1302.

